

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 33. szám

2022. április 04

Zengjen hát a dal!

„Április négyről szóljon az ének,
Felszabadulva zengje a nép!”
(Rossa Ernő: A felszabadulás dala)

„Április négyről szóljon az ének”, harsogták, harsogtuk egykor, ha kellett, ha nem, az idő múlásával inkább csak, ha kellett. Lassan elfelejtjük, sokan meg sem ismerték A felszabadulás dalát, énekelni meg végképp nem tudták, talán már azok sem, akik pár évtizede még tudták. Bár nem biztos, hogy mindig egyértelmű volt, mire fel a nagy dalolás, ám ez már részletkérdés, hiszen Kossuth-nótát is énekeltek egy egészen másféle háború okán úgy, hogy „Ferenc Jóska azt izente...”. Magyarán, ahogy a népi bölcsesség tartja, minden lehet, meg az ellenkezője is.

Mindenesetre itt az alkalom, hogy ki-ki kedvére ízlelgesse, szóljon-e a máról az ének aszerint, hogy a tegnap milyen eredménnyel zárult számára. Szólhatna ugyan április háromról is, de vasárnap még nem sokan tudták az ikszelésünk, vagy épp az érdektelenség következményeit, és mint tudjuk, még a vasutasnak is kell néha aludnia. Ma viszont már, ha nem is mindenki jó kedvvel, de kezdhette emészteni a tegnapot, és természetesen kicsit a jövőt is. Mert, hogy arról, arról is szólt a vasárnap azon túl, hogy mennyien voltunk, és miképp döntöttünk, de talán még utódaink jövőjéről is.

Az izgalom nagy volt a megelőző napokban, a csatazaj meg végképp, hiszen már nagyon rég harcban állt a nép, még ha néha keresni kellett is az ellenfelet. Vasárnap meg végképp úgy tűnt, hogy nagyobb a buli, no meg a tét, mint gondolnánk, lazítani csak azok tudtak, akik találtak valami kellemes magánéletbeli elfoglaltságot. A kerti meló ki volt csukva, hiszen hullt a hó, szánkózás szintén kizárható volt, mert ahhoz meg kevés volt az ismét harcba szálló tél. Fel is sorakoztak, délutánra már szép számmal a csapatok a hómezőn, és böszön rajzolgattak a karikákba ki keresztet, ki ikszet, ki mást.

Aztán, mint aki jól végezte dolgát, de legalábbis elvégezte, meg azok is, akik nem, várták az estét, az éjszakát, végül a ma reggelt. Az este, majd az éjszaka változatlan irányba tartó

csapatmozgásokkal telt, ugyanazok vélték úgy, hogy „szóljon az ének”, mint már régóta. Aztán reggelre kisimultak a hullámok meg a völgyek, vagy még inkább eltorzultak, de a lényeg, hogy van már, aki okkal énekelhet. Ki az utcán, ki ott, ahol nem sokan hallják. Mert, ugye sose tudni, mit hoz a holnap, de most ideje van, hogy „Felszabadulva zengje a nép” örömét, bánatát – mint rég.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

ÚJDONSÁG

Képzeld, borotváló automatát szereltek fel a sarki áruházban!

- Tényleg? És hogy működik?
- Egyszerűen! Bedobsz egy dollárt, bedugod a fejed a lukba, és a gép megborotvál.
- Zseniális! De nem probléma, hogy mindenkinek más méretű és formájú a feje?
- Á, csak az első alkalommal.

ZSENI

- Miért nem lehet a Lánchídon biciklizni? – teszi fel a kérdést a vizsgabiztos.
- Mert nincs rajta pedál.

ÉRDEKLŐDÉS

Megtudhatom uram, hogy mit írt a panaszkönyvbe? – érdeklődik a főpincér.

- Egy szót sem. Csak beragasztottam a bécsi szeletet.

BETANULÁS

Mézeshetek után panaszkodik az ifjú ara:

- Mama, megvolt az első komoly veszekedésünk.
- Ne aggódj, ez minden házasságban előfordul...
- Jó, jó, de mit csináljak a hullájával?

Balogh Attila